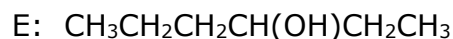
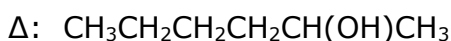
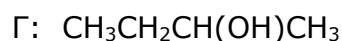
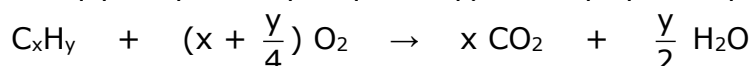

ΘΕΜΑ Α**A1. α****A2. α****A3. δ****A4. α****A5. γ****ΘΕΜΑ Β****B1.α)****β)** Η εξίσωση για την αντίδραση καύσης του υδρογονάνθρακα είναι:

Εφόσον όλες οι ουσίες που συμμετέχουν στην αντίδραση είναι σε αέρια φάση, η στοιχειομετρία της αντίδρασης θα αξιοποιηθεί ως αναλογία όγκων -μετρημένων σε ίδιες συνθήκες P και T. Έτσι:

Σύμφωνα με την εξίσωση: 1 L του Λ δίνει x L CO_2 και $\frac{y}{2}$ L υδρατμών

Σύμφωνα με την εκφώνηση: V L του Λ δίνουν 3V L CO_2 και 2V L υδρατμών

Επομένως θα ισχύουν οι σχέσεις: $\frac{1}{V} = \frac{x}{3V}$ και $\frac{1}{V} = \frac{y}{2V}$

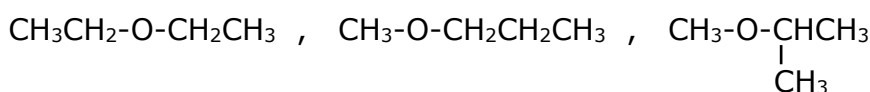
Από τις σχέσεις αυτές προκύπτει: x=3 και y=4

Δηλαδή ο μοριακός τύπος του υδρογονάνθρακα Λ είναι C_3H_4 και οι δυνατοί συντακτικοί τύποι: $\text{CH}_3\text{C}\equiv\text{CH}$ και $\text{CH}_2=\text{C}=\text{CH}_2$

γ) Ο γενικός μοριακός τύπος των κορεσμένων μονοαιθέρων είναι $\text{C}_v\text{H}_{2v+2}\text{O}$, με $M_r = \frac{12v}{\text{C}} + \frac{(2v+2) \cdot A_{r\text{H}}}{\text{H}} + \frac{16}{\text{O}}$

Δίνεται ότι $m_{\text{C}} = 3m_{\text{O}}$, άρα: $12v = 3 \cdot 16 \Rightarrow v=4$

Ο μοριακός τύπος του αιθέρα Α είναι $\text{C}_4\text{H}_{10}\text{O}$ και οι δυνατοί συντακτικοί:

B2. ΣΩΣΤΟ το β. C_6H_{10} ($M_r=82$)

Για τους ατμούς του υδρογονάνθρακα M ισχύει η καταστατική εξίσωση:

$$P \cdot V = n \cdot R \cdot T, \text{ που μπορεί να γραφεί: } PV = \frac{m}{M} RT \text{ άρα } M = \frac{m}{V} \cdot \frac{RT}{P} = \rho \cdot \frac{RT}{P}$$

Αντικαθιστούμε:

$$\rho = \text{πυκνότητα του M} = 1 \text{ g/L}$$

$$T = (273+27) \text{ K} = 300 \text{ K}$$

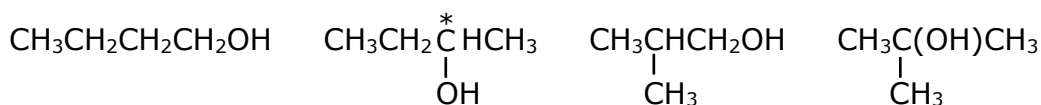
$$R = 0,082 \text{ L atm mol}^{-1} \text{ K}^{-1}$$

$$P = 0,3 \text{ atm}$$

και προκύπτει $M=82 \text{ g/mol}$ οπότε η σχετική μοριακή μάζα του M είναι $M_r=82$.

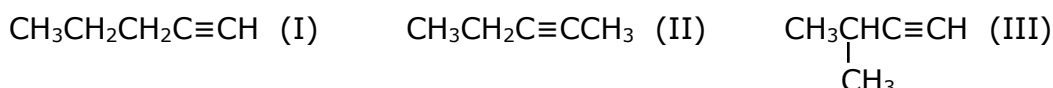
Από τις 4 επιλογές α-δ, ο μόνος υδρογονάνθρακας που έχει $M_r=82$ είναι ο C_6H_{10} .

B3. Οι ισομερείς βουτανόλες είναι 4:

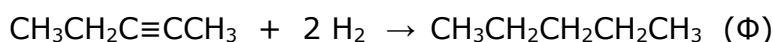
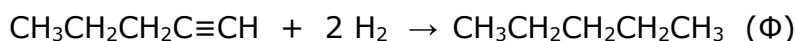

Από αυτές, μόνο η 2-βουτανόλη έχει ασύμμετρο άτομο C, το οποίο συνδέεται με 4 διαφορετικές ομάδες: $-\text{CH}_2\text{CH}_3$, $-\text{OH}$, $-\text{H}$ και $-\text{CH}_3$

B4. Τα ισομερή αλκίνια με μοριακό τύπο C_5H_8 είναι τρία:

Τα αλκίνια Π και Ρ με πλήρη υδρογόνωση δίνουν το ίδιο αλκάνιο, επομένως πρόκειται για τα (I) και (II) που έχουν την ίδια ανθρακική αλυσίδα:

Το αλκίνο Σ είναι το (III): $\text{CH}_3\underset{\text{CH}_3}{\text{C}}\text{HC}\equiv\text{CH} + \text{H}_2\text{O} \xrightarrow{\text{καταλύτες}} \text{CH}_3\underset{\text{CH}_3}{\text{C}}\text{HCOCH}_3 \text{ (Ψ)}$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Ο μοριακός τύπος της αιθανόλης ($\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$) είναι $\text{C}_2\text{H}_6\text{O}$.

Ο μοριακός τύπος του διμεθυλαιθέρα (CH_3OCH_3) είναι $\text{C}_2\text{H}_6\text{O}$.

Ο μοριακός τύπος της ένωσης (ii) είναι $\text{C}_2\text{H}_4\text{O}$.

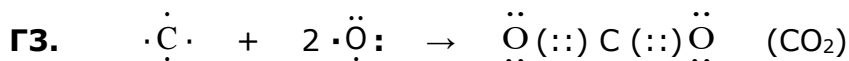
Ο μοριακός τύπος της αιθανάλης (CH_3CHO) είναι $\text{C}_2\text{H}_4\text{O}$.

Επομένως, ισομερής με την αιθανόλη είναι μόνο ο διμεθυλαιθέρας (i), που έχει ίδιο μοριακό τύπο με την αιθανόλη αλλά διαφορετικό συντακτικό τύπο.

Γ2. Διάλυμα Υ2: Σε 100 mL διαλύματος περιέχονται 11,5 mL αιθανόλης
Σε 1000 mL διαλύματος περιέχονται ;=115 mL αιθανόλης

Η μάζα αυτής της ποσότητας αιθανόλης είναι $m = \rho \cdot V = 0,8 \frac{\text{g}}{\text{mL}} \cdot 115 \text{ mL} = 92 \text{ g}$.

$M_r(\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}) = 46$, οπότε τα 92 g είναι $n = \frac{92}{46} = 2 \text{ mol}$.

Γ4. $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 \longrightarrow 2 \text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH} + 2 \text{CO}_2$

Σύμφωνα με τη στοιχειομετρία της αντίδρασης, εφόσον παράχθηκαν 2 mol $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$, αντέδρασε 1 mol $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$, ενώ παράχθηκαν και 2 mol CO_2 .

Αυτή η ποσότητα CO_2 , σε συνθήκες STP, καταλαμβάνει όγκο $V = 2 \cdot 22,4 = 44,8 \text{ L}$.

Γ5. Όπως αναφέρθηκε στο Γ4, αντέδρασε 1 mol C₆H₁₂O₆. Επομένως, το αρχικό διάλυμα Υ1, όγκου 1 L, περιείχε 1 mol C₆H₁₂O₆ (M_r=180) ή 180 g C₆H₁₂O₆.

Οπότε: Σε 1000 mL του Υ1 περιέχονται 180 g C₆H₁₂O₆
Σε 100 mL του Υ1 περιέχονται ;=18 g C₆H₁₂O₆

Δηλαδή, η περιεκτικότητα του Υ1 είναι 18% w/v.

Γ6. Σε 100 mL διαλύματος Υ2 περιέχονται 11,5 mL αιθανόλης
Σε 300 mL διαλύματος Υ2 περιέχονται ;=34,5 mL αιθανόλης

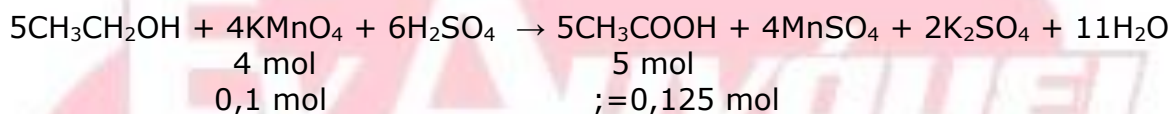
Με την προσθήκη νερού, η ποσότητα της αιθανόλης δεν μεταβάλλεται. Έτσι, το τελικό διάλυμα έχει όγκο (300+x) mL και περιέχει 34,5 mL αιθανόλης. Το τελικό διάλυμα είναι, όμως, 10 αλκοολικών βαθμών. Οπότε:

Σε (300+x) mL τελικού διαλύματος περιέχονται 34,5 mL αιθανόλης
Σε 100 mL τελικού διαλύματος περιέχονται 10 mL αιθανόλης

Θα ισχύει $\frac{300+x}{100} = \frac{34,5}{10}$ και τελικά x=45.

Γ7. Είναι n_{αιθανόλης}=0,5 $\frac{\text{mol}}{\text{L}}$ · 0,5 L=0,25 mol και n_{KMnO₄}=0,2 $\frac{\text{mol}}{\text{L}}$ · 0,5 L=0,1 mol.

Σύμφωνα με τη στοιχειομετρία της αντίδρασης η αιθανόλη βρίσκεται σε περίσσεια, οπότε αντιδρούν πλήρως τα 0,1 mol KMnO₄:

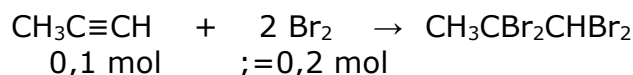
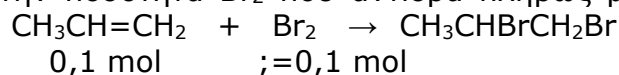
Το τελικό διάλυμα μετά την αντίδραση έχει όγκο 500+500=1000 mL ή 1 L και περιέχει 0,125 mol CH₃COOH. Επομένως, η ζητούμενη συγκέντρωση είναι c=0,125 M.

ΘΕΜΑ Δ

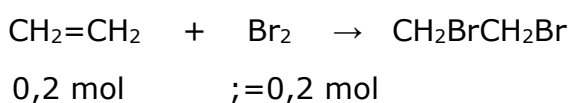
Δ1. Είναι n_{ολ}= $\frac{4,48}{22,4}$ =0,2 mol, επομένως το μίγμα αποτελείται από 0,1 mol

CH₃CH=CH₂ και 0,1 mol CH₃C≡CH.

Υπολογίζουμε την ποσότητα Br₂ που αντιδρά πλήρως με τα δύο συστατικά του μίγματος:

Το Br₂ που απομένει στο διάλυμα, αντιδρά πλήρως με 5,6 g CH₂=CH₂ (M_r=28), δηλαδή n= $\frac{5,6}{28}$ =0,2 mol CH₂=CH₂:

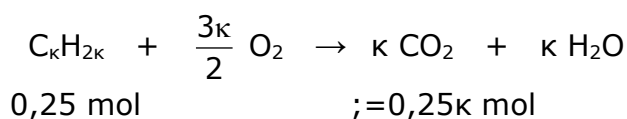
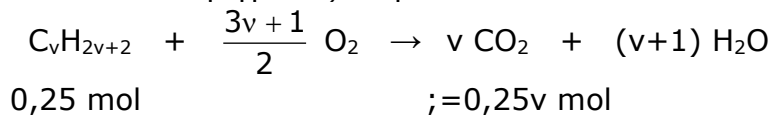
Συνολικά, λοιπόν, το διάλυμα Br₂ περιείχε 0,1+0,2+0,2=0,5 mol Br₂ (M_r=160) ή 0,5·160=80 g Br₂.

Δηλαδή: Σε 2000 mL διαλύματος περιέχονται 80 g Br₂
 Σε 100 mL διαλύματος περιέχονται ;=4 g Br₂
 Επομένως, η ζητούμενη περιεκτικότητα είναι 4% w/v.

Δ2. Ισομοριακό μίγμα: x mol A (C_vH_{2v+2}, v≥1) και x mol B (C_κH_{2κ}, κ≥2)

Είναι n_{ολ} = $\frac{11,2}{22,4} = 0,5$ mol, άρα 2x=0,5 και x=0,25.

Τα δύο συστατικά του μίγματος καίγονται:

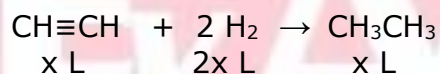
Παράγονται συνολικά 0,25(v+κ) mol CO₂.

Όμως n_{CO₂} = $\frac{16,8}{22,4} = 0,75$ mol, άρα 0,25(v+κ)=0,75 ή v+κ=3.

Πρέπει v≥1 και κ≥2, επομένως v=1 και κ=2.

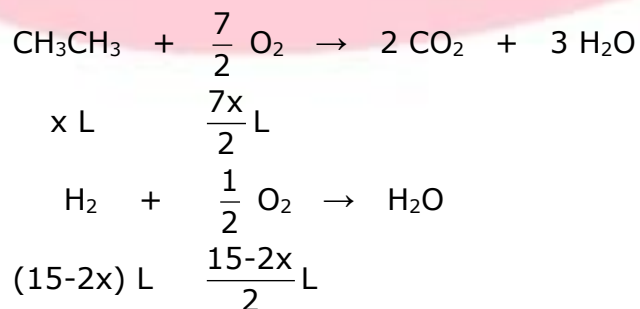
Πρόκειται δηλαδή για το μεθάνιο (A: CH₄) και το αιθένιο (B: CH₂=CH₂).

Δ3. Σύμφωνα με την εκφώνηση, τα x L αιθινίου μετατρέπονται πλήρως σε αιθάνιο:

Από τα 15 L H₂, αντέδρασαν 2x L. Αν 2x < 15, τότε περίσσεψαν (15-2x) L H₂.

Το αέριο μίγμα στην έξοδο του σωλήνα αποτελείται από τα x L CH₃CH₃ που παράχθηκαν και τα (15-2x) L H₂ που περίσσεψαν. Τα δύο συστατικά του μίγματος καίγονται:

Ο συνολικός όγκος του O₂ είναι 15 L, επομένως: $\frac{7x}{2} + \frac{15-2x}{2} = 15$

Από την τελευταία σχέση προκύπτει x=3.